č. j. 6 Azs 230/2004 - 56

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: T. D. T.**, , zastoupen Mgr. Richardem Polmou, advokátem, se sídlem nám. Republiky 946, 293 01 Mladá Boleslav, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 28. 4. 2004, č. j. 52 Az 58/2003 – 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) č. j. OAM – 4352/VL – 19 – 05 – 2002 ze dne 16. 10. 2002, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli a rozhodnuto, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona č. 325/1990 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, v níž poukazuje na to, že v průběhu správního řízení byl s ním proveden pouze jediný pohovor, který nemohl v žádném případě postačovat pro udělení či neudělení azylu. Některým otázkám, které mu

byly položeny, nerozuměl, nechápal jejich obsah a neměl dostatek času na jejich zodpovězení a promyšlení. Stěžovatel má v České republice sestru, která zde má pronajatý byt, kde může stěžovatel pohodlně bydlet. Tuto nejzávažnější skutečnost stěžovatel ve své žalobě neuvedl, neboť ze všech obdržených dokladů v českém jazyce nepochopil, že je tato informace naprosto stěžejní pro jeho žádost o udělení či neudělení azylu. Stěžovatel z Vietnamu přicestoval především z politických a ekonomických důvodů za prací. Ve Vietnamu nemohl sehnat práci a pokud by se vrátil zpět, hrozilo by mu reálné nebezpečí nepřežití ve Vietnamu. Správní orgán rovněž nezohlednil, že oba dva rodiče stěžovatele, kteří žijí ve Vietnamu, si vypůjčili peníze pro jeho cestu do Evropy a tyto peníze by stěžovatel musel ihned vrátit, pokud by se vrátil zpět do Vietnamu. V opačném případě by mu hrozila perzekuce ze strany věřitelů i státních úřadů a pravděpodobně i vězení. Návrat do Vietnamu by tedy stěžovateli velice zkomplikoval život z hlediska jeho přežití, sehnání obživy a společenského uplatnění. Humanitární důvody jsou tedy podle názoru stěžovatele dle platné právní úpravy a podle zákona o azylu dány. Správní orgán dospěl k nesprávným závěrům, které neodpovídají obsahu ani smyslu platné právní úpravy. Žalovaný se nedostatečně zabýval důvody pro případné udělení azylu podle § 14 zákona o azylu z důvodu humanitárních a podle stěžovatele kromě nebezpečí perzekuce ze strany věřitelů, případně státních orgánů, kvůli dluhům stěžovatele, je tedy i jasný humanitární důvod a to slučování rodiny. Tyto humanitární důvody stěžovatel prokázal a žalovaný by měl v novém rozhodnutí z tohoto důvodu azyl stěžovateli poskytnout. Výše uvedené argumenty podle názoru stěžovatele svědčí pro odůvodnění kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d), e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu, ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. I pro řízení o kasační stížnosti správní orgán odkazuje na správní spis, zejména na vlastní podání a výpovědi, které stěžovatel učinil během správního řízení, a na vydané rozhodnutí. Správní orgán neakceptuje názor stěžovatele, který se domnívá, že prokázal bezprostřední hrozbou bezdůvodné perzekuce své osoby i rodiny, že jsou naplněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 či § 13 zákona o azylu a existenci jasného humanitárního důvodu, a to slučování rodiny, naplnění podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. S nemožností poskytnout takový azyl stěžovateli se správní orgán (i soud) náležitě vypořádal, neboť stěžovatelem uváděné důvody nelze podřadit důvodům taxativně vymezeným pro udělení azylu podle zákona o azylu. Z těchto důvodů žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti pro nedůvodnost.

Stěžovatel podává kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž právní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodu rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl o žalobě stěžovatele rozsudkem, takže použití důvodu zakotveného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. v daném případě vůbec nepřipadá v úvahu, neboť tento důvod lze uplatnit pouze při odmítnutí návrhu nebo při zastavení řízení soudem.

Nejvyšší správní soud sdílí názor krajského soudu, že v průběhu správního řízení byl žalovaným spolehlivě a úplně zjištěn skutečný stav věci. Stěžovatel pak v kasační stížnosti neuvádí nic konkrétního, z čeho by bylo možno dovodit, že na tento případ by bylo možno aplikovat ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Ta skutečnost, že stěžovatel má v České republice sestru, u níž bydlí, v žádném případě potom není naprosto stěžejní informací pro jeho žádost o udělení azylu, jak se stěžovatel domnívá.

Krajský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku vyčerpávajícím způsobem vyjádřil k otázce, zda u stěžovatele jsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, a dospěl k závěru, s nímž se ztotožňuje i Nejvyšší správní soud, že u stěžovatele podmínky pro udělení azylu splněny nejsou. Stěžovatel ani v kasační stížnosti neuvádí žádný důvod podřaditelný pod zákonné důvody pro udělení azylu, když za takovýto důvod nelze považovat tvrzení stěžovatele, že z Vietnamu přicestoval do České republiky především z politických a ekonomických důvodů za prací.

V řízení před krajským soudem stěžovatel nezpochybnil rozhodnutí správního orgánu o neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, takže pokud v kasační stížnosti namítá, že u něj jsou splněny důvody pro udělení humanitárního azylu, není kasační stížnost v tomto směru přípustná, protože se opírá o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti věcně rozhodl, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu